

[Axel Sørensen.]

efteråret 1946, ikke i nævneværdig grad adskilt sig fra hinanden.

Nu skulle der altså efter det foreliggende lovforslag ske en ændring i udskrivningsreglerne, således at der kommer en lempelse af skattetrykket for indkomsterne op til 12 000 kr. Mit parti vil give dette sin tilslutning, fordi disse skatteydere først og fremmest har måttet se deres købeevne udhulet gennem den mindre pengeværdi, og når dertil lægges den realitet, at børneantallet er størst pr. familie blandt skatteydere i denne kategori med indkomster under 12 000 kr., tror jeg, at selv de mest snæversynede kan se rimelighed i det forelagte forslag.

For første gang siden statskattelovens vedtagelse i 1922 stilles der nu forslag om en ændring af forsørgerfradragene. Efter den gældende regel er disse fradrag i København 1 600 kr., i købstæderne 1 400 kr. og i landkommunerne 1 200 kr., så længe indkomsten ikke overstiger 5 000 kr.; fradragene gradueres og ophører, når indtægten er 10 000 kr. Efter forslaget forhøjes disse fradrag med 200 kr. for hver af de tre grupper og ophører først, når den skattepligtige indkomst er 12 000 kr. og derover. Nu har vi her hørt udtalelser også fra partiet venstre, gående ud på, at man kunne tænke sig, at disse fradrag skulle gælde også for indtægter over de 12 000 kr.

Det, der ligger i lovforslaget, er kun en retfærdshandling, og vi kan tiltræde det, men vi vil gerne fra vor side rejse det spørgsmål, om denne ret ringe forhøjelse af forsørgerfradragene ikke bør suppleres med nogen forhøjelse af børnefradragene samt med en forhøjelse af aldersgrænsen for børn op til 18 år, hvor det drejer sig om børn, der er under uddannelse o. lign. og derved tynger på et hjemms økonomi. Mange forældre har i øjeblikket sådanne økonomiske vanskeligheder, og det er sikkert årsag til, at børn i aldersklasserne fra 15 til 18 år optræder som bude, som arbejds drenge o. lign. fremfor at gå ind i en faguddannelse. Det kan jo ikke nægtes, at prisudviklingen i særlig grad har medvirket hertil, idet den har lagt de største byrder på familier med børn. Jeg håber, at vi i udvalget kan få undersøgt disse forhold og få undersøgt, om der ikke kan blive finansiell mulighed for en ændring her. Jeg minder i denne forbindelse om, hvad der er fremkommet offentligt fra forhandlinger i finansudvalget og andre steder, hvorefter indkomst- og formueskatten må regnes i det kommende år at ville indbringe ca. 100 mill. kr. mere end budgetteret. Jeg indskyder den bemærkning, at

den skatteligning, som for tiden foregår landet over, viser stigninger i de skattepligtige indkomster på rundt regnet 10—15 pct.

Fra anden side er rejst spørgsmålet om mulighederne for en nedsættelse af skatten også for de større indtægter, bl. a. ved at den i fjor indførte ekstra skat skulle bortfalde, og man henviser i så henseende til, at visse tilskudsordninger, der holder priserne nede, kunne bortfalde — det ærede medlem hr. Aksel Møller har været inde på dette spørgsmål. Vi vil fra vor side gerne deltage i en drøftelse af sådanne muligheder, men vi siger på forhånd, at det må ske på områder, der ikke medfører en ny omkostningsstigning gennem nye stigninger i pristallet. Vi vil fra vor side af al evne søge at modvirke, at vore erhvervs omkostningsniveau yderligere sættes i vejret til forringelse af vor konkurrenceevne, når konjunkturuomslaget sætter ind. Lykkeligst ville det jo være, om bortfaldet af tilskudsordningerne kunne ske samtidig med, at en almindelig nedgang i prisniveauet sætter ind.

Vi vil gerne fra vor side sige til den højtærede finansminister, at vi anser det for vigtigt, at man i ledelsen af finanserne nu søger at forberede sig på, at konjunkturuomslaget en dag sætter ind. Det er vigtigt, at der passes på, at ikke enhver ekstraordinær udgift, der falder bort, straks erstattes af en ny udgift. Vi må regne med, at vi ikke under et eventuelt nedadgående prisniveau fremdeles kan opretholde et statsbudget på 2 000 mill. kr.

Jeg skal efter disse betragtninger vende mig til de øvrige afsnit af udskrivningsloven, som omfatter nye regler for indkomstbeskatningen af kooperationsvirksomheder.

Der har været ført mange og lange og trange debatter om dette spørgsmål, såvel her i det høje ting som udenfor dette. Kravet om en forøget beskatning af Kooperationen har været et stadigt tilbagevendende emne, ikke alene indenfor handelsstanden på dens årsmøder, men også i rigsdagen ved den årlige behandling af udskrivningsloven.

Indenfor Kooperationen er det i særlig grad beskatningen af brugsforeningerne, man fra den frie handels side ønsker forøget kraftigt. Dette må selvfølgelig ses på baggrund af et konkurrenceforhold, som har medført, at brugsforeningerne gennem deres vækst, både i antal og i styrke, har draget flere og flere forbrugere til sig som kunder; således omfatter brugsforeningerne nu ialt ca. 1 900 foreninger, og hver forening har gennemsnitlig ca. 100 medlemmer. Man kan regne med, at hvert medlems husstand